

[Finansministeren.]

berforligspartiernes aftaler vedrørende børnetilskud, mejeritilskud og medicintilskud.

Hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at tjenestemændene og andre offentligt ansatte yder et væsentligt bidrag gennem forslagene om afskaffelse af den procentvise dyrtidsregulering og indførelsen af en dyrtidsordning med samme ørebeløb for alle i både den offentlige og den private sektor. Det synspunkt deler jeg helt, og jeg tror, at langt den største del af befolkningen også finder, at en pristalsregulering med lige store dyrtidsportioner til alle er en mere retfærdig og en mere rimelig ordning end den, vi har i dag. Jeg tror også, det er en fordel for de offentligt ansatte, at en ulighed i dyrtidsordningen forsvinder, og jeg tror, at det kan, og jeg mener også, at det bør, give grundlag for en væsentlig mere nøgtern og en væsentlig mere nuanceret vurdering af de offentligt ansattes vilkår end den, vi ofte møder i den offentlige debat og i den politiske debat, ikke mindst fra en bestemt side, som arbejdsministeren pegede på.

Hr. Jens Møller gav udtryk for, at den særlige opsparingsordning for én 1973-dyrtidsportion for de højerelønnede offentligt ansatte m. fl. burde ophøre. Hertil vil jeg sige, at baggrunden for, at regeringen har ønsket, at denne opsparingsordning fortsætter, er, at vi har den opfattelse, som vi ofte har tilkendegivet, at der ikke i den nuværende situation er plads til større udbetalinger vedrørende de højere og højeste lønninger. Konsekvensen af opsparingsordningens ophør ville være, at de højerelønnede offentligt ansatte ville få en ekstra lønudbetaling på 2,2 pct., og det synes vi ikke er rigtigt på nuværende tidspunkt.

Hr. Knud Jespersen spurgte, om det nu var en kendsgerning, at de offentligt ansatte får en taktregulering. Det kan jeg helt bekræfte. Det er en kendsgerning. Når hr. Knud Jespersen videre spørger til grundlaget for en sådan taktregulering, så er det jo sådan, at det er det, der skal forhandles med organisationerne om i den kommende tid. Dette er også samtidig et svar til hr. Brusvang. Det er klart, at ved en sådan taktregulering skal der kunne foretages rimelige justeringer på grundlag af indkomstudviklingen i det øvrige samfund.

Hr. Morten Lange sagde, at han var til-

hænger af, at der blev indført et system med ensartede dyrtidsportioner, der blev fulgt op af en taktregulering, og jeg er meget tilfreds med denne tilkendegivelse. Men hr. Morten Lange forudså også, at der er mange problemer, som skal løses ved en forhandling, og også det er jeg enig i.

I den forbindelse efterlyste hr. Morten Lange et klart tilsagn fra regeringen om, at man efter lovtorslagets vedtagelse ville gå ind i grundige og omfattende forhandlinger for at få opbygget et fornuftigt og holdbart system. Jeg kan helt bekræfte, at det bliver nødvendigt, og at vi også er indstillet på det.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Må jeg indledningsvis og samtidig som et svar til hr. Morten Lange sige, at med de 3 erhvervslove, der indgår i denne samlede plan, er der gjort et forsøg på at strække behandlingen af erhvervsindkomster af vidt forskellig art så langt og så vidt ud som overhovedet muligt. Vi har søgt at få alle de forskellige erhvervsindkomster med ind under denne lovgivning, dermed også honorarer og takster, og det er mit indtryk, at der ikke tidligere i folketinget er forelagt en lovgivning, der omfatter alle disse forskellige erhvervsindkomster.

Jeg havde indtryk af, at hr. Glistrup var af den opfattelse, at avancestoploven ville nødvendiggøre en ganske fantastisk administration. Det må have lidt at gøre med, at hr. Glistrup og jeg i hvert fald har forskellig opfattelse af, hvor nemt eller hvor svært det er at få accept for en gennemført lovgivning i befolkningen. Det er da gud ske lov ikke sådan i dette land, at vi for at være sikre på, at en lovgivning overholdes, behøver at sætte en kontrollant i hver butik eller i hvert hjem, men det er sådan, at vi med disse kontrollove kan gennemføre en stikprøvevis kontrol. Det har vi altid gjort, og det vil vi fortsætte med. Det er det, monopolrådet altid har haft til opgave, og monopolrådet har haft det til opgave med den nugældende pris- og avancelov over for nøjagtig det samme antal virksomheder, som det fortsat skal beskæftige sig med.

Derimod er jeg ganske enig i, at monopolrådet skal være dygtigt nok til at kunne omprioritere sine opgaver efter en ny lov. Det har det været hidtil, og det håber jeg,